

N:o 78.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 1 maj 1893.

— — — — Andra Kammaren — 2 — —

Riksdagens skrifvelse till Konungen, i anledning af Kongl. Maj:ts proposition angående disposition af inflytande köpeskilling för kronan tillhörig mark i kvarteren Edelman mindre och Krabaten i Stockholm m. m.

(Statsutskottets utlåtande n:o 59.)

Till Konungen.

Under återopande af bifogadt protokoll öfver finansärenden för den 24 februari innevarande år, har Eders Kongl. Maj:t i en samma dag till Riksdagen aflåten proposition föreslagit Riksdagen att medgifva:

att till Stockholms stad måtte på de i stadsfullmäktiges i Stockholm skrifvelse till Kongl. Maj:t den 26 januari 1891 närmare angifna vilkor få för utvidgning af Skeppare-, Kaptens- och Grefgatorna under eganderätt öfverlåtas den i kvarteren Edelman mindre och Krabaten belägna, kronan tillhöriga mark, som i skrifvelsen till dylik upplåtelse ifrågasatts;

att, derest vid auktion, som jemlikt 1875 års Riksdags beslut skulle förrättas för försäljning af de tomter, i hvilka kronans ifrågavarande egendommar blifvit styckade, antagligt anbud å sådan tomt icke erhöles, tomten måtte i den ordning, Eders Kongl. Maj:t pröfvade lämpligt bestämma, under hand föryttras;

att inflytande köpeskillingar för omförmälda tomter måtte inlevereras till statskontoret för att derstädes förvaltas och förräntas såsom en särskild »fond för anordnande af lokaler för statens embetsverk i hufvudstaden», att af Eders Kongl. Maj:t, efter inhemtande i hvarje fall af Riksdagens medgifvande, för sagda ändamål disponeras; samt

att Riksdagen till utgående från nämnda fond, i den mån medel derstädes blefve tillgängliga, måtte anvisa ett belopp af 73,000 kronor till restaurering utvändigt, i öfverensstämmelse med uppgjorda ritningar och kostnadsförslag, af det s. k. gamla kungshuset.

Af den utredning, som föredragande departementschefen i ärendet lemnat, framgår uppenbart, att behovet af nya och utvidgade lokaler för de centrala embetsverken är så oafvisligt, att inom en ej aflägsen framtid medel för detta behofs fyllande måste anvisas; och då nu tillfälle yppar sig att utan budgetens betungande småningom bereda tillgångar till de förestående utgifternas bestridande, synes detta tillfälle icke böra lemnas obegagnadt, helst ett afsättande af medel, som inflyta vid försäljning af kronans för statsändamål obehöfliga fasta egendom i hufvudstaden, för förvärfvande och anordnande af andra för det allmänna erforderliga fastigheter derstädes står i nära öfverensstämmelse med Riksdagens beslut att använda köpeskillingarne för försålda kronoegendomar till inköp af skogsmark. Hvad Eders Kongl. Maj:t i detta hänseende föreslagit har Riksdagen alltså ansett sig böra bifalla, liksom Riksdagen icke haft något att anmärka mot Eders Kongl. Maj:ts förslag om upplåtelse till Stockholms stad af den mark, som erfordras för utvidgning af gatorna intill de kronans tomter, som nu äro afsedda att försäljas.

Eders Kongl. Maj:ts hemställan om att medel redan nu måtte anvisas å den blifvande fonden för att användas till restaurering af det s. k. gamla kungshuset, har Riksdagen deremot icke funnit sig böra biträda. Utan att ingå i pröfning af frågan om berörda byggnads restaurering, har Riksdagen nemligen ansett oegentligt, att utgifter anvisas från den föreslagna fonden, innan medel hunnit inflyta till densamma; och ej heller torde böra förbises, att de nuvarande konjunkturerna för byggnadsföretag i hufvudstaden gifva anledning till det antagande, att den nu ifrågasatta försäljningen icke under de närmaste åren kan vinna någon större utsträckning.

Riksdagen har alltså, med bifall till Eders Kongl. Maj:ts förslag i denna del, medgifvit,

att till Stockholms stad må på de i stadsfullmäktiges i Stockholm skrifvelse den 26 januari 1891 närmare angifna vilkor få för utvidgning af Skeppare-, Kaptens- och Grefgatorna under eganderätt öfverlåtas den i

quarteren Edelman mindre och Krabaten belägna, kronan tillhöriga mark, som i skrifvelsen till dylik upplåtelse ifrågasättes;

att, derest vid auktion, som jemlikt 1875 års Riksdags beslut förrättas för försäljning af de tomter, i hvilka kronans ifrågavarande egendomar blifvit styckade, antagligt anbud å sådan tomt icke erhålles, tomten må i den ordning, Eders Kongl. Maj:t pröfvar lämpligt bestämma, under hand föryttras; och

att inflytande köpeskillingar för omförmälda tomter må inlevereras till statskontoret för att derstädes förvaltas och förräntas såsom en särskild »fond för anordnande af lokaler för statens embetsverk i hufvudstaden», att af Eders Kongl. Maj:t, efter inhemtande i hvarje fall af Riksdagens medgifvande, för sagda ändamål disponeras.

Eders Kongl. Maj:ts förslag om att till utgående från nämnda fond, i den mån medel derstädes varda tillgängliga, må anvisas ett belopp af 73,000 kronor till restaurering utvändigt, i öfverensstämmelse med uppgjorda ritningar och kostnadsförslag, af det s. k. gamla kungshuset, har deremot icke af Riksdagen bifallits.

Stockholm den 2 maj 1893.

Med undersätlig vörndnad.